

**EUROPEISKA
UNIONENS RÅD**

**Bryssel den 13 januari 2006 (27.1)
(OR. en)**

5319/06

**PESC 31
CODUN 4
COARM 5**

FÖLJENOT

från:	Sekretariatet
till:	Delegationerna
Föreg. dok. nr.	13066/05 PESC 833 CODUN 19 COARM 38
Ärende:	EU:s strategi för kampen mot olaglig anhopning av och handel med handeldvapen och lätta vapen (SALW) och ammunition till dessa

För delegationerna bifogas EU:s strategi för kampen mot olaglig anhopning av och handel med handeldvapen och lätta vapen (SALW) och ammunition vilken antogs av Europeiska rådet den 15–16 december 2005.

EU:s strategi för kampen mot olaglig anhopning av och handel med handeldvapen
och lätta vapen (SALW) och ammunition till dessa

Inledning

1. I Förenta nationernas handlingsprogram för att förebygga, bekämpa och undanröja samtliga aspekter av olaglig handel med lätta vapen, som antogs den 20 juli 2001, erinras det om nödvändigheten av komplementaritet mellan den universella, den regionala och den nationella nivån vid genomförandet. EU önskar genom att utveckla en strategi för kampen mot anhopning av och olaglig handel med handeldvapen och lätta vapen och ammunition till dessa inordna sig i denna oundgängliga komplementaritet och lämna ett bidrag.
2. Som stats- och regeringscheferna redan har konstaterat i den europeiska säkerhetsstrategi (ESS) som antogs den 13 december 2005, karakteriseras miljön efter det kalla kriget av allt öppnare gränser, där de interna och de externa säkerhetsaspekterna är oupplösligen förenade. I detta nya sammanhang omfattar strategin fem huvudsakliga utmaningar som EU måste bemöta: terrorism, spridning av massförstörelsevapen, regionala konflikter, stater i upplösning och organiserad brottslighet.
3. Konsekvenserna av tillverkning, överföring och olaglig spridning av lätta vapen liksom extrem anhopning och okontrollerad spridning av dessa är centrala för fyra av de fem utmaningarna. Handeldvapen och lätta vapen bidrar till att förvärra terrorismen och den organiserade brottsligheten, och utgör en viktig faktor vid utbrott och spridning av konflikter samt vid upplösning av staters strukturer. Som den europeiska strategin understryker, har dessa konflikter, där handeldvapen och lätta vapen utgjorde det avgjort viktigaste instrumentet, sedan 1990 kostat nästan fyra miljoner människor livet och tvingat över 18 miljoner människor att lämna sitt hem eller sitt land.
4. För att bemöta de hot som har identifierats förespråkar den europeiska strategin ett mer aktivt, mer enat och mer effektivt Europa. I strategin erkänns det att inget av dessa hot är rent militärt eller kan bemötas med rent militära medel: det krävs en kombination av olika handlingsmetoder. I strategin framhävs behovet av en reaktion, där alla de instrument och politiska riktlinjer som EU förfogar över sammanförs till en enhetlig insats mot de mångfaldiga aspekterna av dessa hot.

5. Det är i detta sammanhang som Europeiska rådet i december 2003 antog en strategi mot spridning av massförstörelsevapen. Syftet med den aktuella strategin är att utarbeta en särskild dimension som omfattar handeldvapen och lätta vapen, för att på ett liknande sätt kunna utveckla ett integrerat tillvägagångssätt och en global handlingsplan för kampen mot den olagliga handeln med handeldvapen och lätta vapen och ammunition till dessa.
6. Definitionen av handeldvapen och lätta vapen i denna europeiska strategi är den som anges i bilagan till rådets gemensamma åtgärd av den 12 juli 2002 (2002/589/GUSP) inför ett bidrag från Europeiska unionen för att bekämpa destabiliserande anhopning och spridning av handeldvapen och lätta vapen.

I. ANHOPNINGEN OCH DEN DESTABILISERANDE SPRIDNINGEN AV
HANDELDPAPEN OCH LÄTTA VAPEN UTGÖR ETT VÄXANDE HOT MOT FRED,
SÄKERHET OCH UTVECKLING

"Säkerhet är en förutsättning för utveckling. Konflikter förstör inte endast infrastruktur, inbegripet social infrastruktur, utan bidrar även till kriminalitet, hindrar investeringar och omöjliggör normal ekonomisk verksamhet. Ett antal länder och regioner har fastnat i en cirkel av konflikter, bristande säkerhet och fattigdom." (ESS)

- I.A. Ursprung till och konsekvenser av den olagliga spridningen av handeldvapen och lätta vapen:
En huvudfaktor i destabiliseringen av stater, ett arv från det kalla kriget
7. Aktörer som inte är stater har en allt större tillgång till lager av handeldvapen och lätta vapen, huvudsakligen härrörande från det kalla krigets dagar, och detta har förändrat konflikternas art och längd.
 8. FN uppskattar antalet lätta vapen i omlopp i världen till 600 miljoner. Handeldvapen och lätta vapen är orsak till nästan 500 000 dödsfall per år, varav 300 000 inom ramen för väpnade konflikter. I 47 av de 49 större konflikterna under nittioåret utgjorde handeldvapen och lätta vapen de viktigaste vapnen.

9. De "kvarstående konflikter" som underblåses av den olagliga spridningen av handeldvapen och lätta vapen gör att gränsen mellan väpnade konflikter och brottslighet försvinner. Samtida interna konflikter grundar sig mindre på en strävan efter militära och politiska fördelar än på staters totala sammanbrott, hemligt samförstånd mellan krigförande parter eller tillträde för vissa grupper till naturresurser och handeln med dessa eller till kontroll över narkotikahandeln. De kan inte längre betraktas som korta avbrott i utvecklingen. Flera nu pågående krig är långtidsföreteelser. Talrika länder som sägs befinna sig i en efterkonfliktssituation återfaller ständigt i öppet krig och socialt våld.
 10. De mål som eftersträvas är ofta kortsiktiga och inriktade på vinst, medan medlen liknar vissa former av "totalt krig". Dessa nya krig förs inte av arméer utan av opportunistiska beväpnade styrkor utan militär disciplin, vilka ofta gör sig skyldiga till allvarliga brott mot humanitär rätt och de mänskliga rättigheterna, riktade mot civilbefolkningen, huvudsakligen mot kvinnor och barn.
 11. Instrumenten i dessa nya krig är huvudsakligen handeldvapen och lätta vapen, i betydligt högre grad än tunga vapen. Överflödet på vapen- och ammunitionslager, särskilt sådana som härstammar från det kalla kriget, medför att sådana vapen är lätt tillgängliga för civila, för brottslingar, för terrorister och för kombattanter. Utöver de humanitära följderna är konsekvenserna på sikt för ländernas utveckling väldokumenterade: försvagade statsstrukturer, förflyttning av personer, sammanbrott för hälsovård och utbildning, den ekonomiska verksamhetens förfall, skador på den sociala strukturen och på sikt sänkning av eller stopp för utvecklingsbiståndet.
- I.B. Denna utveckling berör huvudsakligen Afrika söder om Sahara: en väsentlig bromsande faktor för utvecklingen

12. Detta fenomen berör de länder och regioner som redan hör till de mest försvagade: vissa delar av Latinamerika, Central- och Östasien, Balkan och Mellanöstern. Afrika är dock fortfarande den kontinent som drabbas hårdast av konsekvenserna av interna konflikter, som förvärras genom den destabiliserande tillströmningen av handeldvapen och lätta vapen. Det växande antalet fredsbevarande insatser (Minusil, Minul, Onuci, Monuc, Minuee, Onub, Minus och AUmis) och de talrika FN-embargona mot denna kontinent (Liberia, Somalia, östra delen av Demokratiska republiken Kongo, de icke-statliga styrkorna i Sierra Leone och Rwanda, Elfenbenskusten, Darfurregionen i Sudan) illustrerar alla vilket allvarligt hot den olagliga anhopningen och spridningen av handeldvapen och lätta vapen utgör för de afrikanska staterna.
13. Problemen med överföring av handeldvapen och lätta vapen till Afrika söder om Sahara måste kopplas ihop med frågan om ursprungen till denna överföring. Det är i detta sammanhang som säkerhetsrådet i januari 2004 uppmanade de länder som exporterar skjutvapen att visa största möjliga ansvar vid transaktioner med handeldvapen och lätta vapen till instabila områden. Hittills har unionens interventioner för avväpning, särskilt i Afrika, huvudsakligen ingått i en reaktiv strategi, genom medverkan i talrika efterkonfliktsprogram för avväpning, demobilisering och återanpassning samt reform av säkerhetssektorn, till vilka unionen bidrar finansiellt, särskilt genom Europeiska utvecklingsfonden (EUF).
14. Denna reaktiva strategi är nödvändig, men den måste kompletteras med förebyggande åtgärder mot det olagliga utbudet och den olagliga efterfrågan samt kontroll av exporten av konventionella vapen. Särskilt bör man uppmärksamma de kolossala lager av handeldvapen och lätta vapen som finns i Öst- och Sydösteuropa samt de rutter och de metoder genom vilka de sprids på den afrikanska kontinenten (olaglig förmedling och transport). Sedan slutet av nittioalet härstammar enligt FN:s rapporter en allt större del av de vapen som sprids på den afrikanska kontinenten från lager i Central-, Öst- och Sydösteuropa. Förmedling och olaglig transport av dessa handeldvapen och lätta vapen utförs i samma utsträckning av företag och affärsmän baserade i eller med ursprung i Central- och Östeuropa. Dessutom har, trots dessa lager, produktionen inte upphört på flera av de industrianläggningar som är ett arv från en svunnen tid, där stängning skulle få avsevärda lokala socioekonomiska konsekvenser och omstrukturering skulle kräva betydande investeringar som inte alltid stämmer överens med den enkla ekonomiska logiken.

I.C. EU:s ofrånkomliga skyldighet att handla

15. Inför dessa utmaningar gäller det för EU att genom en strategi för handeldvapen och lätta vapen bemöta dessa hot och garantera konsekvens mellan säkerhets- och utvecklingspolitiken och samtidigt utnyttja sina resurser på multilateral och regional nivå samt inom unionen och i sina bilaterala förbindelser, i syfte att utarbeta en handlingsplan som
- a) främjar effektiv multilateralism för utveckling av mekanismer, internationella, regionala eller inom EU och medlemsstaterna, mot utbudet och den destabiliserande spridningen av handeldvapen och lätta vapen och ammunition till dessa; unionen måste förstärka sin politik och sina åtgärder för exportkontroll i samordning med sina partner,
 - b) uppfyller önskemålen från stater som önskar reducera sina överskottslager av handeldvapen och lätta vapen och ammunition till dessa, antingen inom ramen för en politik för minskning av lagren eller inom ramen för deltagandet i insatser för avväpning, demobilisering och återanpassning,
 - c) främjar en omvandling av vissa industrianläggningar där det tillverkas handeldvapen och lätta vapen till låg kostnad i Öst- och Sydösteuropa,
 - d) gör det möjligt att genomföra åtgärder riktade mot de underliggande faktorer som stimulerar den olagliga efterfrågan på handeldvapen och lätta vapen; unionen måste bekämpa de grundläggande orsakerna till instabilitet, bland annat genom att fortsätta och intensifiera sina ansträngningar beträffande politiska konflikter, utvecklingsstöd, minskning av fattigdomen och främjande av de mänskliga rättigheterna,
 - e) stöder en effektiv förstärkning av rättsstatsprincipen i länder som ännu är instabila, för att minska befolkningens benägenhet att försvara sig själva och därför hålla sig med stora mängder handeldvapen och lätta vapen, vilkas förekomst gör att kriser kan degenerera till en cykel med angrepp och vedergällningsaktioner, vilken är omöjlig att kontrollera i en svag stat.

II. DEN EUROPEISKA ÅTGÄRDSARSENALEN: MÅL OCH MEDEL

"Regionala konflikter kräver politiska lösningar men det kan behövas militära resurser och effektiva polisinsatser under tiden närmast efter konflikten. Ekonomiska instrument behövs för återuppbyggnad och civil krishantering bidrar till att återinföra civilt styre. Europeiska unionen är synnerligen väl rustad för att agera i sådana mångfacetterade situationer." (ESS)

MÅL

16. För att kunna bemöta detta hot antog Europeiska unionen redan 2002 en gemensam åtgärd (2002/589/GUSP) och inledde på grundval av denna särskilda åtgärder i Afrika, Asien, Latinamerika och Balkan. Inom ramen för denna åtgärd fastställde unionen tre globala mål:
 - Bekämpa och bidra till att få ett slut på den destabiliserande anhopningen och spridningen av handeldvapen.
 - Bidra till att minska befintliga anhopningar av sådana vapen och tillhörande ammunition till nivåer som är förenliga med ländernas legitima krav på säkerhet.
 - Hjälpa till att lösa de problem som sådana anhopningar gett upphov till.
17. Dessa mål och de principer som anges i denna gemensamma åtgärd bland annat rörande exportkontroll och kontroll av import och produktion förblir giltiga. Nu bör denna åtgärd emellertid kompletteras för att
 - det skall vara möjligt att utveckla en global och konsekvent strategi som omfattar alla de medel som Europeiska unionen förfogar över och som bygger på konstaterandet i den europeiska säkerhetsstrategin att mänsklig säkerhet och mänsklig utveckling är beroende av varandra,
 - det skall vara möjligt att utveckla nya aspekter i gemenskapens åtgärder, så att fenomenets samtliga dimensioner omfattas, såväl förebyggandet som reaktionen,
 - det skall vara möjligt att fastställa geografiska prioriteringar i uppföljningen av de åtgärder som genomförs inom ramen för GUSP och ESFP.

MEDEL

18. Europeiska unionen förfogar över unika tillgångar för att bemöta detta hot. Tack vare sin kapacitet att utnyttja en fullständig uppsättning civila och militära instrument för krishantering för att hantera situationer efter konflikter eller bidra till återuppbyggnad, har unionen möjlighet att svara med heltäckande reaktioner.
19. Till unionens förfogande står även medlemsstaternas civila och militära resurser, som den kan utnyttja på ett effektivt sätt tack vare GUSP- och ESFP-verktygen. Unionen kan också verka inom ramen för de partnerskaps- och samarbetsavtal som den har ingått i olika världsdelar och som omfattar politik, utveckling och handel. Den förfogar över avsevärda medel för att verka inom unionens territorium tack vare samordningsinstrument som Europol och Eurojust. Till unionens och gemenskapens ovan nämnda medel kommer även medlemsstaternas medel samt åtgärder som genomförs av olika multilaterala aktörer med vilka unionen har utvecklat samarbetsförbindelser.

Yttre åtgärder: Tillgängliga instrument

Stöd till effektiv multilateralism samt till relevanta regionala initiativ (särskilt i Afrika söder om Sahara, i Balkan och i f.d. Sovjetunionen).

Civila krishanteringsinsatser för att ta itu med interna konflikter eller gränsöverskridande spänningar och återställa säkerheten, bland annat genom utbildnings-, rådgivnings-, bistånds- och handledningsuppdrag.

Militära krishanteringsinsatser som gör det möjligt att inrätta gränsövervakning eller sätta in fredsbevarande styrkor och stabiliseringsstyrkor eller bidra till avvärpningsåtgärder.

Unionens andra diplomatiska verktyg: Allmänt taget kan samtliga GUSP-verktyg mobiliseras för att bidra till en unionsåtgärd på området handeldvapen och lätta vapen (personliga representanter och särskilda representanter, politiska uttalanden, tekniskt bistånd, démarches och strukturerad dialog, ad hoc-seminarier om exportkontroll). Särskild uppmärksamhet måste ägnas samordningen av våra åtgärder med unionens viktigaste partner (den transatlantiska dialogen, Ryssland, Kina, Japan, Kanada, grannskapspolitiken, dialogen mellan EU och Afrika, Barcelonaprocessen, Aseans regionala forum, dialogen mellan EU och Latinamerika samt dialogen med Västindien).

Partnerskaps- och samarbetsavtal med tredjeländer: Som redan är fallet för andra hot (icke-spridning, terrorism, organiserad brottslighet ...) bör man inom ramen för en integrerad strategi för unionens yttre åtgärder även utnyttja de ramar för den politiska dialogen som fastställs i dessa avtal för att understryka betydelsen av målen i kampen mot olaglig spridning av lätta vapen och handeldvapen och ammunition till dessa.

Det utvecklings- och biståndsprogram som finansieras genom EUF (Europeiska utvecklingsfonden) inom ramen för EG–AVS-samarbetet och genom program som omfattar en punkt om handeldvapen och lätta vapen och ammunition till dessa.

Interna åtgärder

Samarbetsmekanismer för polis/tull och rättsliga samarbetsmekanismer, särskilt Europol och Eurojust, men också genom att utveckla möjligheterna till förstärkt samarbete mellan medlemsstaternas nationella system.

Ett europeiskt system och nationella system för kontroll av känslig export, vilka kan fungera som modell för tredjeländer (uppförandekod, mekanismer för exportkontroll).

III. HANDLINGSPLAN

"Utmaningen består nu i att sammanföra de olika instrumenten och resurserna: europeiska biståndsprogram och Europeiska utvecklingsfonden, militära och civila resurser från medlemsstaterna samt andra instrument. Alla dessa kan påverka vår och tredje lands säkerhet. Säkerheten är den första förutsättningen för utveckling."

20. Eftersom problematiken med bekämpningen av den olagliga handeln med handeldvapen och lätta vapen ständigt förändras, bör handlingsplanen förbli flexibel, så att den kan anpassas till utvecklingen av den internationella säkerheten. Genomförandet kommer att övervakas kontinuerligt. Handlingsplanen kommer att ses över regelbundet och uppdateras var sjätte månad genom en interimrapport från ordförandeskapet om genomförandet. Bestämmelserna i rådets gemensamma åtgärd av den 12 juli 2002 (2002/589/GUSP) skall tillämpas och vid behov kompletteras.

- a) Effektiv multilateralism i syfte att utveckla globala, regionala och nationella mekanismer mot utbudet och den destabiliserande spridningen av handeldvapen och lätta vapen och ammunition till dessa.

På internationell nivå

- Verka för genomförandet av FN:s handlingsprogram för att förebygga, bekämpa och undanröja samtliga aspekter av olaglig handel med handeldvapen och lätta vapen.
- Stödja antagandet av ett internationellt rättsligt bindande instrument om spårning och märkning av handeldvapen och lätta vapen och ammunition till dessa.
- Stödja inrättandet år 2006 av en grupp med experter på vapenförmedling inom ramen för FN:s handlingsprogram.
- Främja ratificeringen av protokollet mot olaglig tillverkning av och handel med skjutvapen, så att det snabbt kan träda i kraft, samt anta ett rättsligt instrument om detta på EU-nivå.
- Eftersträva konsensus bland de länder som exporterar vapen om att leverera handeldvapen endast till regeringar (direkt eller genom enheter som vederbörligen bemyndigats att köpa vapen för regeringens räkning), i enlighet med de regionala och internationella restriktiva kriterier som gäller för vapenexport.
- Förstärka och stödja påföljdsmekanismerna och systemen för övervakning av påföljderna: Ge FN resurser att införa och att övervaka tillämpningen av internationella påföljder när det gäller lätta vapen, men också när det gäller den olagliga handel med råvaror och den plundring av naturresurser som drabbar vissa afrikanska länder (östra delen av Demokratiska republiken Kongo, Somalia, Elfenbenskusten, Liberia, Sierra Leone etc.).
- Stödja förstärkt exportkontroll och främjande av kriterierna i uppförandekoden för vapenexport, genom bistånd till tredjeländer på detta område, bland annat med utarbetande av nationell lagstiftning på området och främjande av åtgärder för öppenhet.

- Verka för att gemensamma internationella minimikriterier och/eller riktlinjer för kontroller av överföringar av handeldvapen och lätta vapen införs i FN:s handlingsprogram och att därför påbörja diskussioner i frågan vid den förberedande konferensen för FN:s handlingsprogram i januari 2006 och vid översynskonferensen i juni 2006, främja införandet av de normer vilka får konsensusstöd samt verka för ett mandat för kompletterande arbete med de nödvändiga uppgifterna.

- Stödja diskussioner i och åtgärder av det internationella samfundet beträffande gränsöverskridande problem. Medverka till förstärkta gränskontroller, särskilt kontrollen av luftgränser, i de länder som berörs av den olagliga handeln med handeldvapen och lätta vapen och ammunition till dessa (exportörer och importörer) genom
 - = biståndsprogram som omfattar tillhandahållande av utrustning, hjälp med utarbetande av nationell lagstiftning om exportkontroll och utbildning inom de statliga institutionerna i Afrika söder om Sahara,
 - = utbildningsprogram för tullmyndigheter och andra berörda organ, särskilt i de östeuropeiska länderna.

- Stödja strategier för att ge en viktigare roll åt de fredsbevarande insatser som bemyndigats genom en resolution från säkerhetsrådet på området för handeldvapen och lätta vapen och ammunition till dessa.

På regional nivå

- Stödja regionala initiativ för att bekämpa olaglig handel med handeldvapen och lätta vapen och ammunition till dessa, till en början med prioritering av Afrika söder om Sahara, genom finansiellt och tekniskt bistånd till de regionala och nationella organisationer som har till uppgift att genomföra de relevanta regionala instrumenten (Ecowas-moratoriet, Nairobikonventionen och SADC-protokollet) samt om lämpligt omvandla instrumenten till rättsligt bindande, regionala konventioner. EU ägnar också särskilt stor uppmärksamhet åt andra regioner som berörs av spridning och extrem anhopning av handeldvapen och lätta vapen, särskilt Central- och Östeuropa samt Latinamerika och Västindien.

- Ge Afrikanska unionen och regionala afrikanska organisationer resurser för att övervaka en korrekt tillämpning av de embargon som har beslutats av FN samt påföljdssystemen (dvs. gränskontroll, särskilt av luftrummet) och mobilisera internationella organisationer som är specialister på detta område (särskilt OPCW).
- Stödja främjandet bland EU:s partner av OSSE:s handbok om bästa praxis beträffande handeldvapen och lätta vapen. Utveckla och samordna EU:s medlemsstaters kapacitet att erbjuda sin nationella expertis på området till de OSSE-länder som ber om detta.
- Stödja OSSE:s åtgärder för att bekämpa olaglig handel med handeldvapen och lätta vapen och ammunition till dessa samt för att förstöra överskottslager i medlemsländerna.
- Stödja de fredsbevarande insatsstyrkorna vid övervakning av vapenembargon.

Inom ramen för bilaterala avtal/strukturerade dialoger

- Föra upp frågan om olaglig förmedling och överföring av handeldvapen och lätta vapen på dagordningen för alla EU:s strukturerade politiska dialoger med länder som är viktiga exportörer av handeldvapen och lätta vapen och särskilt med länder som har överskottslager av handeldvapen och lätta vapen som härstammar från det kalla kriget, i synnerhet i Öst- och Sydösteuropa.
- Mer uttryckligt inbegripa dessa problem i handlingsplanen EU–Ukraina och handlingsplanen EU–Moldavien, inom ramen för grannskapspolitiken.
- Allmänt bör denna fråga tas upp i den politiska dialogen med tredjeländer eller internationella, regionala eller subregionala organisationer. Särskild uppmärksamhet måste ägnas samordningen av våra åtgärder med unionens viktigaste partner (den transatlantiska dialogen, det strategiska partnerskapet med Ryssland, den strategiska dialogen med Kina, grannskapspolitiken, dialogen mellan EU och Afrika, Barcelonaprocessen, ASEAN Regional Forum, dialogen mellan EU och Latinamerika och Västindien).

- Förbindelser och avtal med tredjeländer: Dessa förbindelser bör också utnyttjas som en del av en integrerad uppläggning av Europeiska unionens yttre åtgärder, såsom redan sker när det gäller andra hot (icke-spridning, terrorism, organiserad brottslighet osv.). Man kan överväga att införa en klausul eller ett åtagande om samarbete i kampen mot olaglig handel med handeldvapen och lätta vapen och ammunition till dessa i alla avtal med tredjeländer.
- Uppmuntra våra partner att godta de kriterier för exportkontroll som ingår i EU:s uppförandekod samt få till stånd ett strukturerat informationsutbyte om vilken politik som bedrivs när det gäller export till känsliga regioner.

Inom unionen

- Övervaka genomförandet av gemensam åtgärd 2002/589/GUSP.
 - Främja medlemsstaternas genomförande av bestämmelserna i EU:s gemensamma ståndpunkt från 2003 om kontroll av vapenförmedling samt en harmoniserad tillämpning av uppförandekoden när det gäller kontroll av export av krigsmateriel.
 - Utveckla mekanismer som godkänns av medlemsstaterna för utbyte av information om nätverken för handel med handeldvapen och lätta vapen, särskilt i samband med övervakningen av de embargo som har fastställts av FN och av EU.
 - Främja utvecklingen genom Europol, Eurocustoms och Eurojust av en aktiv politik för kamp mot de nätverk för olaglig handel med handeldvapen och lätta vapen (olagliga mellanhänder och transportörer) som utnyttjar EU:s luftrum, havsområden och landområden, genom att utarbeta mekanismer för varning och samarbete i denna fråga och möjliggöra polisiära åtgärder på europeisk nivå på detta område.
- b) En reaktion på anhopningen och på de problem som uppstår genom tillgången till befintliga lager
- Främja att samtliga länder utfäster sig att importera och inneha handeldvapen och lätta vapen endast för legitima säkerhetsbehov, på en nivå som motsvarar deras legitima behov av eget försvar och säkerhet, inbegripet för att garantera deras kapacitet att medverka vid FN:s fredsbevarande insatser.

- Främja inrättandet och upprätthållandet av nationella förteckningar över de vapen som lagligen innehas av nationella myndigheter samt utarbetandet av restriktiv nationell lagstiftning med bland annat straffrättsliga påföljder och effektiv administrativ kontroll.
 - Medverka till att de överskottslager av handeldvapen och lätta vapen som härstammar från det kalla kriget i Östeuropa reduceras, bland annat genom samarbete med organisationer som de berörda staterna begärt hjälp av (Nato, OSSE).
 - Fortsätta med det finansiella bistånd som EU sedan 1993 beviljar inom ramen för insatserna för avväpning, demobilisering och återanpassning och samtidigt garantera större effektivitet genom europeiska experters direkta medverkan i dessa program.
 - Främja program för utbildning och höjande av allmänhetens medvetenhet för att motverka våldskulturen.
- c) Lämpliga åtgärder för att ta itu med orsakerna till den olagliga spridningen av handeldvapen och lätta vapen och dess konsekvenser för människors utveckling
- Öka unionens ansträngningar att lösa regionala konflikter med utnyttjande av alla instrument den förfogar över, särskilt inom ramen för GUSP och ESFP.
 - Se till att militära krishanteringsinsatser omfattar deluppdrag som gör det möjligt att inrätta en kontroll av gränserna (eller konfliktområdets luftrum, landområden och havsområden) eller avväpning.
 - Förbättra unionens förmåga att inleda civila krishanteringsoperationer för att ta itu med krissituationer och återupprätta säkerheten i syfte att bemöta interna konflikter och gränsöverskridande spänningar, bland annat genom utbildnings-, rådgivnings-, bistånds- och handledningsuppdrag.

- Lämna finansiellt och tekniskt bistånd till inrättande eller förstärkning av förtroendeskapande åtgärder och regionala och subregionala säkerhets- och samarbetsstrukturer. Dessa åtgärder bör omfatta regionala register för handeldvapen och regelbundet utbyte av tillgänglig information om export, import, produktion och innehav av handeldvapen och om den nationella lagstiftningen om vapen, samt samråd mellan de berörda parterna om den utbytta informationen.
 - Beakta säkerhetsproblemen (dvs. reform av säkerhetssektorn och gränsöverskridande problem) vid utarbetandet av utvecklings- och biståndsprogram med AVS-länderna.
 - Beakta problemen med handeldvapen och lätta vapen och ammunition till dessa i samband med programmen för återuppbyggnad efter konflikter, särskilt inom ramen för reformen av säkerhetssektorn.
- d) Inrätta/utveckla de nödvändiga strukturerna inom unionen
- Förstärka rådets sekretariats resurser, så att det i nära samarbete med kommissionen och medlemsstaterna, och särskilt genom att utnyttja deras experter i kampen mot anhopning och olaglig handel med handeldvapen och lätta vapen, kan övervaka en enhetlig tillämpning av strategin. Rådets sekretariat skall nära samarbeta med lägescentralen för att främja insamling och spridning av information och underrättelser från medlemsstaterna.
 - Främja bättre övergripande samordning och bättre utbyte av information och förslag mellan geografiska expertgrupper och tematiska expertgrupper (CODUN, COARM, COSCE, COTER, CONOP) för att få fram en integrerad initiativ- och förslagskompetens i kampen mot olaglig handel med handeldvapen och lätta vapen. I samma anda främja vertikal samverkan mellan expertgrupperna och KUSP.
 - Sörja för samstämmighet och komplementaritet mellan rådets beslut inom ramen för GUSP och åtgärder som genomförs av kommissionen på området utvecklingsbistånd, för att främja samstämmighet mellan samtliga EU-åtgärder på området lätta vapen och handeldvapen.